

[Chr. Nielsen.]

gang trådte forkert og disponerede fejlagtigt, nu have indset deres fejltrin og i tiden efter besættelsens ophør have sonet deres brøde ved at vende alt det gode udad og lægge alle kræfter i for at sikre Danmark mod gentagelser. Her er det, som jeg sagde til indledning, nødvendigt at se på landets officielle kurs i efterkrigstiden, som givetvis må fortælle en hel del om realiteter og mening i det foreliggende lovforslag, og jeg behøver såmænd ikke at spille mange ord på de 7 år, der er gået siden besættelsens ophør, for at fastslå, at de ledende kræfter, der har stået bag dette lovforslags tilblivelse, og som tildels er de samme, som så afgørende trådte forkert før og under besættelsen, ikke i mindste måde har forandret sig, naturligvis bortset fra en kort periode umiddelbart efter besættelsens ophør, hvor man bevidst tilsigtede at vildlede befolkningen med løfter og demokratiske talemåder. Med fuldt overlæg har man med en enestående energi fremmet en udvikling herhjemme, således at de store værnemagere ikke alene er gået fri, men i dag igen er med i et arbejde af samme beskudte karakter som under den tyske besættelse. Nazispirer og SS-folk er forlængst sluppet ud i det fri og kan i dag glæde sig over avancementer i hæren og ved at være skattede medlemmer af hjemmeværnet og få tildelt de skydevåben igen, som de i sin tid terroriserede den danske befolkning med. Nazigreverne er nu som før herremænd i ordets egentlige forstand, og det, de ikke nåede under hagekorsbanneret, det sætter de nu deres forhåbninger til vil lykkes under Stars and Stripes. Hvordan i alverden man tænker på at bilde Danmarks befolkning ind, at vi med denne lov får en effektiv foranstaltning til værn om danske interesser, gad jeg i grunden nok vide.

Det er dog vist alligevel for groft at mene, at vi nu efter snart syv års bestræbelser for at håne og træde hvert eneste løfte fra 1945 ned skulle være i stand til at få nogen til at tro på, at man nu vil gennemføre en ærlig og oprigtig forræderilov. Et menneske må nu engang dømmes ud fra sine handlinger, og i den foreliggende sag vil det sige, at det ikke er danske interesser, der varetages med dette stykke lovgivningsarbejde. I den omfattende debat, der har været ført såvel i folketinget som ude i offentligheden, har lovens tilhængere gang på gang bedyret, at denne lov er et internt dansk anliggende. I folketingsdebatten sagde justitsministeren f. eks. derom, det findes sp. 3226 — jeg vil bede om formandens til-

ladelse til et kort citat nu og efterfølgende korte citater —:

„Jeg finder kun anledning til at sige, at dette lovforslag i hvert fald ikke fra min side er motiveret med, at der i USA er fremsat forslag om at kriminalisere visse former for politisk virksomhed.“

Vi har i dag hørt, hvorledes det ærede medlem hr. Steincke udtaler sig om dette spørgsmål. Det er nu ikke helt så klart som justitsministerens udtalelser i folketinget, fordi det ærede medlem hr. Steincke jo absolut ikke udelukker, at loven er vendt imod kommunisterne f. eks. Han siger på sin egen façon, at det er ikke specielt kommunister, lovforslaget sigter til, men det er altså ikke udelukket.

Foranledningen til denne bemærkning fra justitsministerens side i folketinget var, at mit partis ordfører hr. Aksel Larsen havde gjort nogle bemærkninger om den tilsyneladende forbindelse, der var mellem den amerikanske lovgivning og lovgivningen rundt om i de forskellige Atlantpagtlande. Han havde ikke sagt, at man motiverede dette lovforslag med henvisning til USA, naturligvis havde han ikke det, fordi den slags motiveringer vil man jo simpelthen ikke bruge for en lov, når man ønsker, at befolkningen skal få indtryk af, at det drejer sig om noget reelt dansk. Vi ved jo, at man, hvad motiveringer angår, aldrig har manglet på opfindsomhed. Hvad Aksel Larsen derimod sagde — og det vil jeg gerne gentage —, er, at på et tidspunkt, da USA har taget kommandoen over Danmarks udenrigspolitik og vore væbnede styrker, vil man nu også bestemme de danske love vedrørende repressalier mod alle, der er modstandere af Atlantpolitikken. Naturligvis vil Atlantpolitikkerne ikke indrømme, at det forholder sig på den måde, men tilfældigvis er det nu engang sådan, at det, de samme politikere gang på gang har benægtet, når det drejer sig om deres handlingers reelle indhold, er i næste øjeblik blevet indhentet af kendsgerningerne, som har vist, at de samme politikere enten ikke har forstået et kuk af det, de har med at gøre, eller også, at de ikke har turdet fortælle sandheden. Endnu inden denne lov er blevet gjort færdig fra Danmarks rigsdag, har kendsgerningerne forlængst afsløret lovens reelle hensigter. Jeg står her med et telegram fra det amerikanske telegrambureau „United Press“; det er dateret den 4. oktober 1950, og her står:

„London (UP). Under forhandlingerne om det vesteuropæiske forsvar og på